

Той не даваше на това вниманіе, нъ ся на-каза твърдѣ строго; защо-то отъ много-то яде-ніе на сладкы-тѣ работы му ся поврѣдихъ ж-бы-тѣ и го боляхъ много. Плачаше и думаше, нѣма-ли нѣкой да ми помогне. Охъ колко мя бо-лѣхъ! охъ! охъ! немогъ вѣкы вѣкы да тър-пѣхъ! Негова-та майка му каза, има само лѣ-каря а ти помогне на ж-бы-тѣ. Охъ колко бо-лѣхъ търпѣхъ! выкаше Иванчо, и моляше май-кѣ си да выкне лѣкаря. Дойде лѣкаря на ж-бы-тѣ, отъ кои-то му извади два от-вѣднѣждѣ. Отъ тогизъ Иванчо стана мѣдъръ и неядаше вѣ-кы сладкы работы.

Бѣдственно дѣте.

Петко бѣше много бѣдственъ, казвахъ му, че бѣдственный ся изгубва. Нъ той нещяше ни да чюе. Радваше са много кѣту стояше на ру-гачъ, т. е, на главѣ съ крака вирнати на го-рѣ, и му ся струваше че спечяли нѣщо съ то-ва. Единъ день ся качи върху единъ столъ прѣдъ много другы дѣца, и стоя исправенъ на ругачъ десять минуты. Крѣвъ-та влѣзе въ гла-вѣ-тѣ му и го замая; падна сылно долу; двѣ-тѣ рѣцѣ му ся строшихъ, глава-та му ся рас-пукна и само малко дышаніе имаше отъ животъ. Кѣту бѣше въ таквозъ състояніе, затесохъ го на бащинѣ-тѣ му кѣщѣ. Жялостно зрѣлище за